

ΤΕΛΙΚΑ ΟΙ «ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΚΑΨΑΝ ΤΟΝ ΕΒΡΟ»; Η ΕΥΠ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ ΨΕΜΑΤΑ

Πάλι καλά που μέσα στον χείμαρρο της ειδησεογραφίας προλάβσαμε να ρίξουμε και μια ματιά στο δημοσίευμα με τίτλο «Η ΕΥΠ εξαφάνισε τις υποκλοπές της».¹ Το θέμα του ήταν τα όσα κατέθεσε ο αρχηγός της ευπ στη Βουλή, στο πλαίσιο του καθιερωμένου ετήσιου απολογισμού πεπραγμένων της υπηρεσίας. Προσεκτικά θαμμένο κάτω από τον τίτλο και τις γκρίνιες για παράλειψη της υπόθεσης Predator και υποκλοπών από την ετήσια αναφορά, υπήρχε το παρακάτω απόσπασμα:

Υπενθυμίζεται πως μόλις τον περασμένο Αύγουστο, κατά τη διάρκεια των καταστροφικών πυρκαγιών στον Έβρο, διακινήθηκε από συγκεκριμένους ιστότοπους –με εμφανείς πηγές εντός κρατικών υπηρεσιών- η ανυπόστατη φήμη περί μεταναστών που «βάζουν τις φωτιές». Η συγκεκριμένη «διαρροή» φέρεται να προέκυψε μέσα από στελέχη της ίδιας της ΕΥΠ, σε μια αντιπολιτευτική κίνηση ως προς τη διοίκηση της μονάδας στην Αλεξανδρούπολη, η οποία κατ' αυτούς απέτυχε να δει τι συνέβαινε. Ακολούθησαν οι δηλώσεις του Κυριάκου Βελόπουλου αλλά και του υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, Δημήτρη Καιρίδη, ο οποίος άφησε αντίστοιχες υπόνοιες.

Από όσο γνωρίζουμε, κανείς δεν μπήκε στον κόπο να μας ενημερώσει τον Αύγουστο ότι τα fake news περί «εμπρηστών μεταναστών» πήγαζαν από την εθνική υπηρεσία πληροφοριών, πόσο μάλλον να μας τα «υπενθυμίζει» τρεις μήνες αργότερα με έναν αέρα αυτονόητου. Προφανώς επειδή για τους δημοσιογράφους, τους αρχηγούς πολιτικών κομμάτων και τους πλέον αρμόδιους υπαλλήλους, σαν τον υπουργό Μετα-

νάστευσης και Ασύλου, αυτά θεωρούνται «εμφανή, τι-κάνει-νιάου-νιάου-στα-κεραμίδα» ζητήματα. Και όντως, προφανή θα έπρεπε να είναι πλέον αυτά τα θέματα και για εμάς τους υπόλοιπους. Δεν θέλει και πολύ επαγωγική λογική, αρκεί και μόνο να θυμηθούμε ορισμένες εύγλωττες εικόνες από τον καυτό ειδησεογραφικό ορυμαγδό του Αυγούστου. Όπως εκείνη με τον «λεβέντη ακρίτα», ντυμένο με παραλλαγή, καβάλα πάνω σε ένα πανάκριβο τζιπ, ο οποίος προσκαλούσε σε πογκρόμ ενάντια σε «εμπρηστές» μετανάστες. Ε, έναν τέτοιο τύπο προφανώς δεν τον λες «αυτοργανωμένο ρατσιστή κάτοικο». Τον αντικρίζεις και ψάχνεις να βρεις τον μπάτσο ή τον κυπατζή πίσω του, όπως ακριβώς συνέβαινε με τα πογκρόμ των χρυσαυγίτων στον Άγιο Παντελεήμονα το 2011. Τώρα, σε ό,τι αφορά τις πραγματικές προθέσεις του «ακρίτα» και τους αληθινούς λόγους για τους οποίους «η τοπική διοίκηση της μονάδας της Αλεξανδρούπολης» μπήκε στο στόχαστρο (που τάχα μου «απέτυχε να δει τι συμβαίνει») δεν γνωρίζουμε. Μπορεί στο απώτατο μέλλον να βγει κάποιο άλλο δημοσίευμα να μας τους «υπενθυμίσει» πιο συγκεκριμένα.

Ωστόσο, η είδηση μας έδωσε αφορμή για άλλους λογικούς συνειρμούς. Να ένας. Στο προηγούμενο τεύχος, γράφαμε ότι τις ημέρες των πυρκαγιών στον Έβρο, η εταιρεία Cosmote μοίρασε δωρεάν χρόνο ομιλίας και gb στους κατοίκους της περιοχής (ξαναβάζουμε και τη φωτογραφία που μας είχε στείλει ο ανταποκριτής μας από τον βορρά).² Η εταιρεία Cosmote, όπως και εν γένει όλες οι εταιρείες τηλεπικοινωνιών, αποτελούν φωλιά των κυπατζήδων, καθότι αντικείμενό τους είναι το νευραλγικό για το

κράτος δίκτυο επικοινωνιών. Θα ήταν άραγε παράλογο να υποθέσει κανείς ότι οι δωρεάν επικοινωνίες παραγγέλθηκαν από τους ίδιους (ή άλλους) κύκλους της εθνικής υπηρεσίας πληροφοριών ώστε τα fake news να διαδοθούν ταχύτατα; Α πα πα, μακριά από τέτοιες συνωμοσιολογικές θεωρίες...

1. Κώστας Ζαφειρόπουλος, «Η ΕΥΠ “εξαφάνισε” τις υποκλοπές της», *Εφημερίδα των Συντακτών* 22/11/2023.

2. Αφιέρωμα «Καταστροφές και κρίση», «Πυρκαγιές: «φύση», κρατική οργάνωση και εσκεμμένη συσκότιση», *Antifa #87*, 11/2023, σ. 11 (στο παράθεμα με τίτλο «Ανταπόκριση από αρνητή πυρκαγιών!»).

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΟΜΟΡΦΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΩΝΑΣΗ

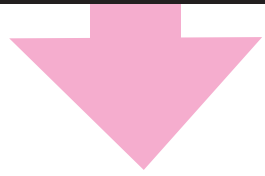
Το έχουμε διαπιστώσει αλλεπάλληλες φορές και σε χίλιες δυο διαφορετικές περιστάσεις: ζούμε σε μια εποχή μεταμφιέσεων. Δεν μας παραξένεψε, λοιπόν, το γεγονός ότι έντυπα γνωστά για τις ριζοσπαστικές αντιλήψεις τους όπως η *Lifo*, η *Athens Voice* και η *Καθημερινή* πρόσφατα δημοσίευσαν εκτενή εγκωμιαστικά σχόλια για μια θεατρική παράσταση με τίτλο «Η Καταρίνα και η ομορφιά να σκοτώνεις φασίστες», η οποία παρουσιάστηκε σε μια ακόμα εστία

κοινωνικής αμφισβήτησης, απ' τις πολλές που, καταπώς φαίνεται, διαθέτει αυτή η πόλη, στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση. Αφού, μάλιστα, πήγαμε και παρακολουθήσαμε την εν λόγω «αντιφασιστική» παράσταση καταλάβαμε ότι ήταν πολύ λογικό, και συνεπές, να εξυμνηθεί από αυτούς απ' τους οποίους εξυμνήθηκε και να φιλοξενηθεί σε έναν χώρο φτιαγμένο από έναν ελληνικό εφοπλιστικό οίκο για το «κοινό καλό».

Το κακό το μάτι

μήπως είναι λίγο φασίστες;

DEPRESSION

Στον κύριο πουλήσανε «σύστημα απόλυτης ασφάλειας» και κατέληξε να γράφει με λαδομπογιά πάνω στην εξώπορτα να του φέρουν πίσω τα κλεμμένα. Καμιά φορά οι μικροαστοί είναι πολύ αστεία πλάσματα.

«Μέσα από το ερώτημα του τίτλου το έργο θέλει να ενεργοποιήσει τη σκέψη για το πώς ζούμε στη δημοκρατία, τι θέλουμε να υπερασπιστούμε και μέχρι ποιο σημείου», εξηγεί ο πορτογάλος συγγραφέας και σκηνοθέτης Τιάγκο Ροντρίγκες, σε μια από τις πολλές συνεντεύξεις του για την «Καταρίνα». ¹ Σήμερα, η «δημοκρατία» κινδυνεύει. Από τι; Από κάποιους σαλεμένους «λαϊκιστές» που «χειραγωγούν» πολίτες «εγκαταλελειμμένους» και «παραγκωνισμένους» από το «σύστημα», δηλαδή από το δημοκρατικό κράτος, το οποίο δεν ανταποκρίνεται στον ρόλο του προστάτη των ευάλωτων και του εγγυητή της κοινωνικής συνοχής. Αυτή η τόσο βαθυστόχαστη ανάλυση, που ο Ροντρίγκες αναπτύσσει στην ίδια συνέντευξη, βρίσκεται πίσω από το θεατρικό του έργο με τον προκλητικό τίτλο για τους «όμορφα» σκοτωμένους φασίστες.

Οι θεατές, εξάλλου, δεν θα δυσκολευτούν να αποκρυπτογραφήσουν τα πολιτικά μηνύματα της παράστασης που βλέπουν. Για πάνω από δύο ώρες θα υποστούν ένα μπαράζ εκνευριστικά προβλέψιμων κηρυγμάτων από τους ηθοποιούς, με επίκεντρο το δίλημμα αν είναι καλύτερο να εκτελεί κανείς παραδειγματικά τους φασίστες ή να τους μορφώνει. Ο φασισμός, όμως, περιγράφεται, από την αρχή ως το τέλος, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο: εμφανίζεται να μην είναι παρά η άνοδος στην εξουσία κάποιων ψυχοπαθών που ψαρεύουν μαζικά οπαδούς ανάμεσα στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα εκμεταλλεόμενοι την υπολειτουργία του κράτους.

Παρά τις διάσπαρτες αναφορές που γίνονται στον Μπέρτολτ Μπρεχτ, αφήνοντας την εντύπωση ότι ο τελευταίος αποτελεί ένα κάποιο σταθερό σημείο αναφοράς, το κείμενο και η σκηνοθεσία του Ροντρίγκες βρίσκονται στον αντίποδα των μπρεχτικών έργων. Ιδίως εκείνων που θίγουν το ζήτημα του φασισμού. Στην «Άνοδο του Αρτούρο Ούι», π.χ., είναι τα αφεντικά και το κράτος που, για να αντιμετωπίσουν την καπιταλιστική κρίση, οργανώνουν τη μεταμόρφωση των ναζί από μια βίαιη γκρούπα σε κόμμα εξουσίας. Στην «Καταρίνα», αντίθετα, το κράτος απουσιάζει. Οι φασίστες ανέρχονται στην εξουσία γιατί το κράτος δεν επεμβαίνει στην κοινωνική ζωή τόσο έντονα και τόσο καθολικά όσο θα έπρεπε. Τα αφεντικά, επίσης, λάμπουν δια της απουσίας τους. Ακριβέστερα, δεν υπάρχουν κοι-

7/11: Ο Μιχάλης Χρυσοχοϊδης δηλώνει πως σε συνεργασία με το υπουργείο Δικαιοσύνης μελετά την αυστηροποίηση του νομικού πλαισίου για όσους ασκούν βία κατά γιατρών. Ετοιμάζει δηλαδή κάποιου είδους ιδιώνυμο για την αντι-ιατρική βία, όπως το ιδιώνυμο για την αθλητική βία. Φαίνεται πως, αν και υπουργός Υγείας πλέον, ο Μιχαλάκης συνεχίζει να λειτουργεί ως υπουργός Δημόσιας Τάξης.

7/11: Ο Ισραηλινός υπουργός Ισραηλινής Κληρονομιάς δηλώνει ότι «η ρίψη πυρηνικής βόμβας στη Λωρίδα της Γάζας είναι μία από τις εναλλακτικές». Αμέσως αποπέμπεται γιατί ομολόγησε δημοσίως ότι το Ισραήλ έχει πυρηνικά. Αναρωτηθήκαμε για λίγο πού κολλάει η ισραηλινή κληρονομιά με το πυρηνικό οπλοστάσιο του Ισραήλ, αλλά μετά ησυχάσαμε: όση έχει κι η υγεία με το ιδιώνυμο του Μιχαλάκη.

8/11: Έκθεση του ΟΟΣΑ αποκαλύπτει ότι η Ελλάδα έχει τους περισσότερους γιατρούς ανά κάτοικο απ' οποιαδήποτε άλλη χώρα-μέλος του. 6,3 γιατρούς ανά 1.000 κατοίκους ενώ ο μέσος όρος είναι 3,7. Η Αθήνα μάλιστα έχει 8,1 γιατρούς ανά 1.000 κατοίκους. Όταν όμως εμείς λέγαμε «όχι άλλους γιατρούς», ο ΟΟΣΑ δεν βγήκε να πει μια καλή κουβέντα. Προφανώς βέβαια κάμποσοι άλλοι συμφωνούσαν μαζί μας. Γι' αυτό κι ο Μιχαλάκης περνάει τέτοιους νόμους.

11/11: Η συνάντηση Μπάιντεν-Σι δημιουργεί προσδοκίες σταθεροποίησης των σχέσεων ΗΠΑ-Κίνας. Οι εφημερίδες μάς ενημερώνουν ότι η προσωπική συμπάθεια που συνδέει τον Μπάιντεν και τον Σι είναι δεδομένη κι ότι οι σχέσεις τους είναι θερμές. Μα τι συνδέει αυτούς τους δύο ώστε να έχουν τόσο θερμές σχέσεις;

12/11: Ο Ηλίας Κασιδιάρης, αναμένοντας να περάσει ο χρόνος ώστε να καταθέσει αίτηση αποφυλάκισης, εργάζεται στο οδοντιατρείο των φυλακών Δομοκού. Δυσάρεστη είδηση. Από δω και πέρα δηλαδή, όποιος τον βαρέσει θα αντιμετωπίζει το ιδιώνυμο του Μιχαλάκη.

13/11: Από σήμερα όλοι όσοι ξεπερνούν το 12ο έτος ηλικίας θα αποκτούν αυτόματα ΑΦΜ και θα καταγράφονται στα μητρώα της ΑΑΔΕ. Σε επόμενη φάση, το σχέδιο είναι τα παιδιά να αποκτούν ΑΦΜ από 1 έτους. Το σχέδιο φαίνεται να έχει τρύπες βέβαια, γιατί θα αφήνει όλα τα παιδιά που δεν έχουν ακόμη συμπληρώσει το πρώτο έτος της ζωής τους αφακέλωτα. Κι αν πάνε και φτιάξουν καμιά συμμορία ανηλίκων πώς θα τους ταυτοποιήσουμε μετά; E;

13/11: Έρευνα αποκαλύπτει ότι το 83% των εργοδοτών παγκοσμίως έχουν έρθει αντιμέτωποι με κρούσματα ghosting, δηλαδή με εργάτες που φεύγουν χωρίς να πουν τίποτα και μετά δε σηκώνουν ούτε το τηλέφωνο. Και να το σηκωναν το τηλέφωνο βέβαια τι θα άλλαζε; Θα «έμεναν φίλοι»;

16/11: Άλλος ένας 17χρονος Ρομά πέφτει πάνω σε μια μπάσικη σφαίρα. Οι συμμαθητές του συμμετέχουν σε διαδήλωση με πανό που γράφει «Όταν οι μπάτσοι σκοτώσουν τα παιδιά σας, τότε θα βγείτε κι εσείς απ' τα κλουβιά σας, 1312, Κατάληψη Επάλ Θήβας». Κοίτα να δεις κάτι πράγματα. Κι εμείς νομίζαμε ότι στα ΕΠΑΛ έχει μόνο φασίστες.

17/11: Ο ΠΟΥ προειδοποιεί: η μοναξιά βλάπτει όσο 15 τσιγάρα και αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Επομένως ο ΠΟΥ σκέφτεται σοβαρά να την απαγορεύσει τη μοναξιά για να γλιτώσουμε. Κι αν δεν δουλέψει κι αυτό, μπορεί να επιβάλλει κανένα λοκντάουν μπας και περιορίσει τα κρούσματα μοναξιάς.

17/11: Μιλώντας για το κυκλοφοριακό πρόβλημα της πόλης, ο Κ. Μητσοτάκης δηλώνει: «Σκοπός μας πρέπει να είναι να κάνουμε τη χρήση του αυτοκινήτου πιο δύσκολη στο κέντρο της Αθήνας». Κρίνοντας απ' την κίνηση στους δρόμους, το σχέδιο δείχνει να πετυχαίνει. Δεν ξέρουμε βέβαια μήπως οδηγεί σε λιγότερες μετακινήσεις γενικώς και άρα σε αύξηση της μοναξιάς, αλλά αυτά είναι προβλήματα του ΠΟΥ, όχι της ελληνικής κυβέρνησης.

23/11: Η διάσπαση του Σύριζα παρασύρει και τον Τομέα Δικαιωμάτων, ο οποίος αποχωρεί από το κόμμα. Η *Εφημερίδα των Συντακτών* μάς ενημερώνει ότι ο τομέας δικαιωμάτων ήταν το κομμάτι του Σύριζα που δεν διέρρηξε τις σχέσεις του με ευρύτερα κομμάτια του κινήματος, διατηρώντας επαφή και συνεργασίες με αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές οργανώσεις και με πολιτικούς σχηματισμούς στα αριστερά του Σύριζα. Δηλαδή δεν θα είναι πλέον δεδομένη η προσωπική συμπάθεια του Σύριζα για το «κίνημα»; Και τι θα κάνει το έρμιο το «κίνημα»;

Αρχές Μαρτίου του 2020, ο Μητσοτάκης μαζί με ευρωπαίους αξιωματούχους επισκέπτεται τον Έβρο. Λίγες μόλις ημέρες προτού το ελληνικό κράτος κηρύξει πόλεμο ενάντια σε έναν ιό, είχε κηρύξει πόλεμο ενάντια στην «ασύμμετρη απειλή» των μεταναστών στα σύνορα, με τη στήριξη τότε και του ΣΥΡΙΖΑ. Μην μπερδευόμαστε, όμως. Αυτές ήταν δημοκρατικές πολιτικές αποφάσεις.

ωνικές τάξεις. Έχουν μπει σε παρένθεση. Οι πρωταγωνιστές είναι άνθρωποι γενικά και αόριστα που χωρίζονται σε αντίπαλα στρατόπεδα λόγω των πεποιθήσεών τους. Συναντιούνται σε μια αγροικία, μακριά από την ταραγμένη ζωή της πόλης και τους ταξικούς ανταγωνισμούς για να βυθιστούν απερίσπαστοι στα υπαρξιακά τους ερωτήματα.

Ο Μπρεχτ, στον «Αρτούρο Ούι», ξεκινάει από μια πλασματική ιστορία, η οποία εκτυλίσσεται σε μια μεγαλούπολη των ΗΠΑ, για να καταδείξει αλληγορικά ότι ο εθνικοσοσιαλισμός δεν ήταν μια γερμανική ιδιαιτερότητα και ότι η πραγματική του ιστορία συσκοτίζεται από τον μύθο περί του παράφρονα λαοπλάνου Χίτλερ. Καλεί τον θεατή να σκεφτεί πώς ο κόσμος των ηθοποιών συνδέεται με τις κοινωνικές τάξεις που διαμορφώνουν τον κόσμο έξω από το θέατρο. Ο Ροντρίγκες ξεκινάει από ένα πραγματικό περιστατικό, τη δολοφονία της Catarina Eufémia το 1954 από έναν αξιωματικό της πορτογαλικής χωροφυλακής, για να συσκοτίσει την τωρινή πραγματικότητα του φασισμού ανακυκλώνοντας τους μύθους που εδώ και κάμποσα χρόνια διακινούνται από τους αριστερούς δημοσιογράφους και τουιτεράδες, περί των φτωχών που γίνονται φασίστες και του υποστελεχωμένου ανεπαρκούς κράτους που επιτρέπει στους «λαϊκιστές» να αλωνίζουν. Καλεί τον θεατή να προσηλωθεί στον κόσμο των ηθοποιών, στους μακροσκελείς, φιλοσοφικούς και καλά, διαλόγους τους για το αν κανείς νομιμοποιείται ηθικά να ενδίδει στην «ομορφιά» να σκοτώνει, σε τόσο μεγάλο βαθμό ώστε να ξεχάσει την καθημερινή κοινωνική του εμπειρία.

Όλα αυτά δεν τα γράφουμε για να τονίσουμε πόσο σπουδαίος ήταν ο Μπρεχτ. Στην τελική, και αυτός ένας ακόμα «άνθρωπος των γραμμάτων» ήταν. Ποτέ δεν πήγε πέρα από τον συγκεκριμένο κοινωνικό ρόλο και τα υλικότατα προνόμιά του. Ήταν, επιπλέον, απολογητής των σταλινικών κομμάτων στη Δύση και των λεγόμενων σοσιαλιστικών κρατών στην Ανατολή. Αν ψάξουμε στο έργο του θα πείσουμε, πιθανότατα, πάνω σε πολλές αποσιωπήσεις, εξιδανικεύσεις, προπαγανδιστικά τεχνάσματα για να δικαιολογηθούν τα αδικαιολόγητα. Αλλά οι σημερινοί εκπρόσωποι της αριστερής διανοήσης έχουν, ομολογουμένως, προχωρήσει σε άλλες πίστες. Είναι πολύ πιο ικανοί, και έχουν πολύ λιγότερες αναστολές, να αναπαράγουν τα χυδαιότερα κλισέ με τις πιο αστραφτερές «αντισημιακές» συσκευασίες. Και εκεί που καταρρίπτουν κάθε ρεκόρ, σε σχέση με τους προκατόχους τους, είναι στην επιβολή ενός καθολικού σιωπητηρίου για τις κρατικές στρατηγικές και τα ταξικά συμφέροντα.

Κάπως έτσι, σε μια Ευρώπη της οποίας η περιφέρεια είναι γεμάτη από στρατόπεδα συγκέντρωσης για εργάτες χωρίς χαρτιά, και σε μια συγκυρία όπου οι απαγορεύσεις κυκλοφορίας και οι καθημερινές αστυνομικές εξακριβώσεις τείνουν να γίνουν κανόνας για ολοένα μεγαλύτερα κομμάτια της εργατικής τάξης, το πρόβλημα τελικά μοιάζει να είναι η ρητορική δεινότητα ορισμένων δημαγωγών που προσγειώνονται στο κέντρο της πολιτικής σκηνής σαν κομήτες άγνωστης, τάχα, προέλευσης. Μια τέτοια ανάγνωση του φασισμού προφανώς προϋποθέτει μια ανάγνωση συνολικά της κοινωνίας. Αν η άνοδος του φασισμού ερμηνεύεται ως αποτέλεσμα της αδράνειας του κράτους, τότε η ιδεώδης κοινωνία, υπόρρητα, εικονογραφείται ως μια κοινωνία πλήρους και αδιάλειπτου κρατικού ελέγχου. Αυτή η ανάγνωση της κοινωνίας, με τη σειρά της, κάθε άλλο παρά εχθρική είναι προς τον φασισμό.

Σε δύο σημεία της «Καταρίνα», η συμβιωτική σχέση του «αντιφασισμού» της αριστεράς του κράτους με τον ίδιο τον φασισμό έρχεται απροσδόκητα στην επιφάνεια, μάλλον λόγω του υπέρμετρου ζήλου του συγγραφέα-σκηνοθέτη να χαρίσει στο κοινό του «προκλητικές καινοτομίες». Στη μία περίπτωση, ένας από τους «αντιφασίστες» απαγωγείς συζητά με τον αιχμάλωτο υπό εκτέλεση φασίστα την πιθανότητα να τον αφήσει στη ζούλα να φύγει, με αντάλλαγμα τη δημιουργία μιας κοινής αγροτουριστικής επιχείρησης. Στην άλλη, ο σιωπηλός

Μέσα Απρίλη του 2021, «ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις», όπως υπογραμμιζόταν σε σχετικά δημοσιεύματα, μαζί με υπαλλήλους του Δήμου Χαλανδρίου επιτηρούν τον οικισμό Ρομά στο Νομισματοκοπείο. Η έξοδος επιτρεπόταν αποκλειστικά και μόνο για «λόγους υγείας». Αυτή η απαγόρευση κυκλοφορίας ειδικά για Τσιγγάνους επιβλήθηκε, εν μέσω του δεύτερου πανεθνικού lockdown, μετά από αίτημα του Δημάρχου Χαλανδρίου λόγω «αυξημένων κρουσμάτων κορονοϊού» που εντοπίστηκαν μετά από ειδικούς ελέγχους οι οποίοι διενεργήθηκαν και πάλι με πρωτοβουλία του ίδιου του Δήμου. Ήταν τόσο έντονη η ανησυχία της δημοτικής αρχής για τον κίνδυνο διασποράς ιικών ακίδων που πραγματοποιήθηκαν άμεσα ειδικές απολυμάνσεις ακόμα και σε παιδικές χαρές πέριξ του καταυλισμού. «Οι ζωές των Ρομά μετράνε», θα αντέτεινε σε μια πιθανή κριτική για τα αυστηρά μέτρα ο αγωνιστής της δημοκρατίας Δήμαρχος Χαλανδρίου, Σίμος Ρούσσο, του οποίου η επανεκλογή φέτος χαιρετίστηκε ως μια μεγαλειώδης νίκη της αριστεράς. Κι η αλήθεια είναι ότι το «μέτρημα» των ζώων των Ρομά γίνεται, πολλά χρόνια τώρα, από το ελληνικό κράτος με τη δική του στοχευμένη αριθμητική, από καταυλισμό σε καταυλισμό. Κάποιες φορές έχει σφαίρες μετά από καταδίωξη, κάποιες άλλες υγειονομικούς αποκλεισμούς. Μην μπερδευόμαστε, όμως. Η ειδική μεταχείριση είναι απόδειξη της ευαισθησίας που δείχνει το δημοκρατικό μας κράτος στη διαφορετικότητα.

DEPRESSION

Τέλη Δεκεμβρίου του 2023, ο νέος πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ με αυτήν τη δραματική έκφραση στο πρόσωπό του καταγγέλλει, σε βίντεο που ανέβασε στο διαδίκτυο, την κυβέρνηση Μητσοτάκη ότι υιοθετεί μια «ατζέντα Ισλαμαμπάντ» (sic), εκπέμποντας το μήνυμα «περάστε κόσμο!» στους μετανάστες. Λίγες ημέρες πριν, η κυβέρνηση Μητσοτάκη είχε ανακοινώσει ότι θα διευκολύνει τη χορήγηση άδειας παραμονής σε μετανάστες για να επιλύσει το πρόβλημα «έλλειψης εργατικών χεριών» σε μια σειρά από σκατοδουλειές. Μην μπερδευόμαστε, όμως. Ο φασισμός ανθίζει στο Πέραμα, το Κερατσίνι και τον Εύοσμο.

μέχρι τότε υπό εκτέλεση φασίστας προχωράει προς το κέντρο της σκηνής και βγάζει, για ένα εικοσόλεπτο και βάλε, ένα πολιτικό λογύδριο, λες και μιλάει σε προεκλογική εκδήλωση.

Αν κάτι εντυπωσιάζει, στον μονόλογο του φασίστα, με τον οποίο κλείνει και το έργο, είναι οι ομοιότητες των λεγομένων του με πολλά από όσα λένε δημόσια, τις τελευταίες δεκαετίες, οι αριστεροί εθνοσωτήρες. Αρκεί να παραβλέψουμε τη διαφορετική φρασεολογία, και θα διακρίνουμε πολύ καθαρά το ίδιο πάθος για την πανταχού παρουσία του κράτους και την ίδια εμμονή με την υπεράσπιση του έθνους-κράτους από τα ξένα συμφέροντα, τα λαμόγια και τους κερδοσκόπους. Η ταξική βάση της εμμονής με τη σωτηρία του έθνους-λαού διαφαίνεται από την ιδέα περί επιχειρηματικής συνεργασίας στον αγροτουρισμό. Μικροαστική αγανάκτηση και καπιταλιστική εφευρετικότητα, σε καιρούς παραγωγικής ανασυγκρότησης και πολεμικής προετοιμασίας υπό κρατική εποπτεία του συνόλου της κοινωνικής ζωής: να οι δίδυμοι πύργοι της συνύπαρξης των εθνικοσοσιαλιστών παλαιάς και νέας κοπής.² Αυτή η φάση, όμως, δεν είναι «όμορφη» ή «άσχημη». Είναι το κοινωνικό υπόστρωμα του ζόφου που καθημερινά μας τυλίγει.

1. Ιωάννα Γκομούζα, «Τιάγκο Ροντρίγκες: "Είμαι απαισιόδοξος στη σκηνή για να παραμείνω αισιόδοξος στη ζωή"», *Athens Voice* [ηλ. έκδ.], 26/11/2023.

2. Για μια πιο εκτενή ανάλυση βλ. «Μια σύντομη ιστορία του ΣΥΡΙΖΑ και των πρόσφατων κατορθωμάτων του ελληνικού εθνικοσοσιαλισμού», *Antifa* #86, 07/2023.

24/11: Βρετανική επιστημονική μελέτη καταλήγει στο συμπέρασμα ότι όσοι τήρησαν κατά γράμμα τους κανόνες των λοκντάουν, έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να υποφέρουν σήμερα από άγχος και κατάθλιψη. Το μόνο θετικό στην περίπτωση τους θα ήταν ότι τώρα με την κατάθλιψη θα μπορούσαν να βγάλουν 15, αλλά τέτοιοι λάτρεις της πειθαρχίας που είναι, σιγά μη δε γουστάρουν και τον στρατό.

30/11: Οι ηγέτες του LNG Βαγγέλης Μαρινάκης και Μαρία Αγγελικούση συζητούν για το μέλλον της ναυτιλίας και μεταξύ άλλων δηλώνουν: «Οι πόλεμοι είναι κάτι εξαιρετικά σκληρό. Ειδικά όταν βλέπεις παιδιά να χάνουν τη ζωή τους. Αλλά όσον αφορά τη ναυτιλία, όλη αυτή η αβεβαιότητα δημιουργεί καινούργιους εμπορικούς δρόμους και φυσικά χρειάζονται πλοία». Περνάνε δύσκολα κι αυτές οι ψυχούλες.

10 χρόνια πριν...

5/12/2013: Ο Αμερικανός αντιπρόεδρος Μπάιντεν πήγε στην Κίνα να μιλήσει με τον Κινέζο πρόεδρο Σι Τζινπινγκ. Αντί για 45 λεπτά που είχε κανονιστεί να διαρκέσει η συνάντηση, διήρκεσε δυο ώρες. Όχι μωρέ, κουβέντα δεν είπαν για το θερμό επεισοδιακό [του Νοεμβρίου του 2013]. Μίλησαν απλώς για τις σινοαμερικανικές σχέσεις και «τις περίπλοκες αλλαγές που συμβαίνουν στην περιοχή». Ο Μπάιντεν κατόπιιν κάλεσε τους Κινέζους να αμφισβητήσουν την κυβέρνηση και κίνησε για τη Σεούλ.

Να λοιπόν από πού προκύπτουν οι θερμές σχέσεις Μπάιντεν-Σι! Από τα θερμά επεισόδια των τελευταίων δέκα χρόνων!

6/12: Τα ελληνικά πλοία έχουν μεταφέρει το 20% όλων των αποστολών πετρελαίου της Ρωσίας για το 2023, παρακάμπτοντας τεχνηέντως το εμπάργκο της Ε.Ε. Προφανώς πρόκειται για τους καινούργιους εμπορικούς δρόμους που δημιουργούνται μέσα στη θλίψη τού να βλέπεις παιδιά να χάνουν τη ζωή τους.

7/12: Η ελληνική αστυνομία προσάγει όλους τους θεατές του αγώνα Ολυμπιακός-Παναθηναϊκός ως δυνητικούς «αιμοβόρους χούλιγκανς», εκτός από «τις γυναίκες και τα παιδιά». Ο Σύριζα είναι σε δίλημμα: να πανηγυρίσει για την πάταξη της ανομίας ή να εξαπολύσει βέλη για την καταπάτηση της ισότητας των φύλων; Έφυγε κι ο τομέας δικαιωμάτων που ήταν αρμόδιος. Τελικά επιλέγει τη μούγκα. Σε περιόδους όπου ακούγονται «γυναικόπαιδα», δηλαδή σε περιόδους πολέμου, η μούγκα είναι πάντα η πιο ασφαλής επιλογή.

14/12: Απλήρωτα παραμένουν 7 στα 10 πρόστιμα που επιβλήθηκαν για τις παραβάσεις των μέτρων κατά του κορονοϊού. Το συνολικά 450.775 πρόστιμα αντιστοιχούν σε 142 εκατομμύρια ευρώ. Οι παραβάτες πάντως μπορεί να είναι λίγο άφραγκοι, αλλά τουλάχιστον δεν θα έχουν πάθει άγχος και κατάθλιψη. Κάτι είναι κι αυτό.

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας αστυνομικών, 18/12. Κάποιος κακοποράιρετος θα έλεγε ότι βασικά ζητούν κι άλλα λεφτά κι ότι τους συναδέλφους και το αίμα τα έχουν λίγο χεσμένα... Πάντως τη «χρήση του αυτοκινήτου στο κέντρο της Αθήνας» σίγουρα τη δυσκόλεψαν.